Калоферски балканъ

ОМРУКЪ-ЧАЛЪ е най-високия връхъ на Стара-планина, високъ 2373 метра — близо до гр. Калоферъ, родното мѣсто на великия български поетъ и герой Христо Ботевъ

Щъркеловитѣ ходъ е една чудесна гимнастика, които суглобнѣ всѣко здраве трѣбва да игра. Вижте какъ щъркелътъ гордо и важно пристъпя или се застоява за дълго зрене на единия си кракъ. Опитайте и вие, мили щъркелчета

Зарисувалъ: Петъръ Ст. Каназирски
уч. отъ III прог. класъ гаръ Рѣковски

Малкиятъ герой

Товa се случило въ недрата на родни Балкани, тамъ гдѣто блестъ праве свонтѣ голѣми и красиви дивои — въ с. Пличковица. Ленитъ герой е ученикъ отъ III класъ на Пличковската прогимназия и се именува Цонко Стефоновъ. Кацнатъ на Цонкови се говорили на краи на селото, близо до край желѣзоходната линия. Трезъ днитѣ, когато нѣмалъ учение и работа, той се изкачвалъ по линията и чакалъ влака. Цонко послѣдниятъ се покачвалъ, Цонко чакалъ съ свонтѣ ръчтавъ клонъ на платницитѣ. Тая жи-вѣелъ той. Понѣкога учителятъ мо-лѣ дадене отъ ябълкитѣ кали, той да по-бѣрже, изкрѣкалъ по ли-нията, които се имела като ска-ти минавали предъ много тунели.

Единъ сутринъ Цонко тръгналъ, якто другитѣ пакъ за училището. Понѣкога валѣлъ дъждъ предъ ученето и пътѣ бѣлъ разкалянъ, пакъ тръгналъ по линията. Въ-дъ той, преминѣвалъ първитѣ тунелчета предъ рамо и яконо дъ-лъ единъ парче коравъ хлѣбъ. Докръ предъ него се показалъ тъменъ и дългъ тунелъ. Цонко влѣзалъ въ него. Но когато излѣзъ до срѣдата, задъ него-дало конрацѣно. Обърналъ гла-и по да видѣ. Входътъ на ту-ла бѣлъ затупенъ отъ грутъ-то на една скала. Той се при-ненулъ, че по тоя време ми-на пътницитѣ влакъ и че ще-ние катастрофа. Прецѣнилъ въ-ненитѣ тунели. На едно мѣсто-е спѣвалъ и надвалъ. Когато-ниалъ, отъ единитѣ му краче-

течено кръвъ и нарченато хлѣбъ-то нѣмало вечѣ. Най-после, цѣлъ изтощѣнъ отъ сякди, той се по-казалъ замъгленъ на другия краи на тунела. Малко преди-прекаралъ въ услужване. Скоро до-мъ-гонитѣ уши достигнало тракане-на колелата. Слѣдъ малко предъ-него се показалъ величественъ-огнемъ змей, който не знаелъ-какви опастности го гроди, заедно съ пътницитѣ му.

Цонко застаналъ на средата на-линията и започналъ да маха съ-ръчтавия си клонъ и нѣма кол-кото гласъ има. Но змеятъ не му-обръщалъ внимание, а още повѣче-засилилъ хода си и колелата-продължили пѣсенята си „Трака-трахъ, трака—трахъ" —пѣели тѣ. Машинистъ, надвесенъ надъ-пожрото, съзрѣлъ Цонко махалъ-му съ ржка да се отмѣсти отъ-линията, но той стоялъ и про-дължавалъ да маха съ клонъ-си. Машинистъ видѣлъ, че нѣма-друго средство осемъ да спрѣ-влака, да да не сваже тоя мо-ме. Натиснѣлъ спирачката и за-Цонова радость, чернитѣ змей, започналъ да спира и пѣсенята-на колелата да затихва. Най-сетне той гроималъ и спрѣлъ. Пътницитѣ васкачили отъ купе-тата и се питали единъ другъ, защо е спрѣлъ влака. Машини-стътъ, който успѣлъ да разпита-Цонко, кои казалъ, че това малко-може инъ спасило живота, че-на другия краи на тунела се сру-тила скала, които запушили из-хода и че сигурно цѣли да за-гинатъ.

Всички се спуснали да благо-дарятъ и стискатъ рацѣтѣ на-своя спасителя. Една жена, които водѣла за рака дветѣ си дечица, приближила до Цонко, цѣлувала го по хонтьокото чело и едвамъ продумала:

— Чедо, тя спасе живота на толкова хора! Честита е България, че ражда синове като тебе!

Тоза бѣло наградата му. Той сигурно сериозно гласи като че ли не бѣлъ направилъ такова голѣмо добро. Нарежнѣлъ отъ-ново-бѣчитѣ си, нахлупилъ ръчтавитѣ-си клонъ и потегналъ за учи-лище.

Чудото на пролѣтта

Пролѣтъ пакъ ще се завърне
всрѣдъ слѣнце, бѣлъсъкъ, сѣй-тлина
съсъ топлъ погледъ по об-гърне
възъ сънь заспалата земя.

Ще бъди ниви и ливади,
въ градини пъстри и поля
тревничкитѣ ще никнатъ млади,
ще цъвнатъ полскитѣ цвѣтя.

И свонтѣ гнѣздани премѣни
дръвчетата ще обѣлкатъ,
ще грѣйнѣ слѣнцето засмѣно
предъ ручеи ще потекатъ.

Възъ горитѣ разнесѣтли
пѣсни крилати съ сладъкъ гласъ
ще пѣятъ пѣсни възхитени
унесени и въ захласъ.

О, пролѣтъ всичко ще събуди
къмъ нова радость, новъ жи-вотъ,
неволи тежки ще прокуди
и всѣки цвѣтъ ще носи плодъ.

Клара Марго

Паметно утро ЧИЧО СТОЯНЪ

ще устрои наскоро редакцията на в. „Здравецъ" съ участието на сътрудницитѣ му.

ПРОЛѢТ

Пакъ тоинтѣ се сгѣоветѣ
и небето се синѣй,
а срѣдъ тѣхъ най-ранно цвѣте
—вечѣ кокиче се бѣлѣй.

Дивенъ цвѣтъ краси полники,
ведно люцика се, трепти;
бѣлосрѣбрена камбанка
сияшъ нежничко шепти:

Пакъ ще порастнатъ тревники,
ще се зеленѣе тукъ,
ще пристигнатъ пойни птици,
че трѣгнали са отъ югъ.

Ще се разлисти гората,
ручей бистръ ще тече,
и край него, срѣдъ тревата,
пѣснички ще пѣй щурче.

Ще ухвати пакъ полята
отъ безброй, безброй цвѣте...
Птички пъстри пакъ гнѣздата
ще възпѣватъ пролѣтта!

Василъ Дунавски

ПѢСЕНТѢ ЕЪ ЗДРАВЕ

Пролѣт ела

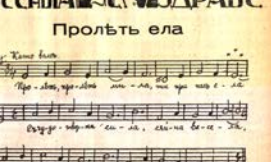

Птички и цвѣтенца,
радости наредъ.
Пѣсни и веселби
пръскай ни наредъ { 2

Ний те славимъ, пролѣт —
щерга си къмъ насъ.
И очакваме те
въ тозъ тържественъ часъ { 2

Дим. Кабрански

Дик. Кабрански

ГИМНАСТИКА НА УМА

Нови задачи

1) Кръстословица

Отвесно: 1. Наречие 2. Турско мѫжко име. 3. Египетско божество. 5. Петъръ-ждение. 6. Телефонетъ инсть. 7. Рудникъ. 9. Мѫрка за тежесть. 14. Карта на игра. 15. Дъръо. 18. Морска рака. 19. Рибарска принадлежность. 20. Женско име. 22. Мѫрка радио-вѣрата. 24. Голѣмо семейство. 26. Мѣстоимение. 27 Съюзъ.

Задача: Петъръ Асеновъ уч. с. Дивотино, Софийско

2) Бръзо оре — пауръ не е; хора живѣятъ въ него — градъ не е; товаръ носи — кола не е. Що е то?

3) Кое може за единъ мигъ да еде до небето и пакъ да се върне на земята?

Задача: Ив. Г. Ивановъ, III кл. — Бѣла Слатина

4) Много съмъ парливо, когато не пиене човѣкъ; на вкусъ съмъ много сладко; на цвѣтъ съмъ зелено, а правя човѣка черевенъ. Кой съмъ аз?

Задача: Чичо Здравецъ

Подарено: 1. Българска нарина 4. Библейски лице. 8. Съюзъ. 10. Турско мѫжко име. 11. Нота. 12. Рибa. 13. Шпанско мѣстоимение. 16. Насѣкомо. 17. Жилище. 21. Нота. 23. Подъ цвѣте. 24. Египетско божество. 25. Нашъ художникъ. 27. Германски богъ. 28. Часъ отъ ражата. 29. Женско име.

Следъ зима

Като пъпчки чурулицатѣ всичкитѣ капчуци взъ-, полудѣли врабци викатъ: зимата бѣ страшенъ сълъ! А въ градината се сѣѣ-като палаво момиче бѣлосрѣбнѣлото кокиче. Хей! за тази тѣсна стаа аз не искамъ и да знаа. Трызвамъ вечѣ на разходка! Нека старата ни котка само нѣ-ма да остане... Вемъ дирете по балдани, въ ширнитѣ воля, горчи-, дето никнатъ пакъ тревничи. Сбогомъ!Сбогомъ!Що тази стаа вечѣ не мога да изтрая!

Христо Бояджиевъ

Жертва на алкохола

На 27 февруарий съгрустия ая Петъръ Матроевъ, 7 год. отъ Петрова отишла на гости въ съ-селото едно Божинъ. Следъ като пили ракия, ракия и се е веселяла, потеглила за родното си село въ нетрезвено състояние. Было вечѣ примерчо. Отъ опи-вавото се изгубила отъ пътя, кѣдето сутринята я намѣрили се-лянитѣ мъртва. Не съ рѣдко сѣ-ве случаи тукъ по нашиятъ мѣ-ста. И всички оие казватъ: ви-ното дава сили и подтяжка тоо-ненитѣ. Въ сжалението е такъ-то отнема силата и угасва жи-вота.

Игнатъ Митровъ
с. Перковецъ, Кулско

Платете си абонамента!

Прегледъ се обявленія за 4 стр. срещу заплащане 3 лв. на кв. см.